

Drugo poglavlje

NAČIN ŽIVOTA

4. Pravilo i život svjetovnih franjevca jest ovo: opsluživati Evanđelje Gospodina našega Isusa Krista, slijedeći primjer sv. Franje Asiškoga koji je Krista učinio nadahniteljem i središtem svoga života s Bogom i s ljudima.⁶

Krist, dar Očeve ljubavi, put je koji nas vodi k Ocu, istina u koju nas uvodi Duh Sveti i život kojega nam je on došao dati u izobilju.⁷

Neka se svjetovni franjevci osim toga obvežu da će često čitati Evanđelje, prelazeći iz Evanđelja u život i iz života u Evanđelje.⁸

5. Stoga neka svjetovni franjevci traže u braći, u Svetome pismu, u Crkvi i u liturgijskim činima živu i djelotvornu Kristovu osobu. Vjera sv. Franje, koji je često govorio ove riječi: "Od samoga svevišnjeg Sina Božjega ništa ne vidim na tjelesni način u ovome svijetu osim njegova presvetoga tijela i krvi", neka im bude nadahnuće i putokaz u njihovu euharistijskom životu.

6. Suukopani i suuskrsti s Kristom po krštenju, koje ih čini živim udovima Crkve, i s njom još tješnje povezani po zavjetovanju, neka postanu svjedoci i oruđe njezina poslanja među ljudima, naviještajući Krista životom i riječima.

Nadahnuti sv. Franjom i s njime pozvani da obnavljaju Crkvu, neka gorljivo nastoje živjeti u potpunom zajedništvu s papom, biskupima i svećenicima, u povjerljivu i otvorenu dijalogu o načinima apostolskog djelovanja.⁹

7. Kao "pokornička braća i sestre", zbog svoga poziva, a pokretani snagom Evanđelja, neka svoj način mišljenja i djelovanja usklađuju s Kristovim po korjenitoj unutarnjoj promjeni koju samo Evanđelje naziva "obraćenjem", a koje se – zbog ljudske slabosti – mora ostvarivati danomice.¹⁰

Na ovome putu obnove sakramenta pomirenja povlašteni je znak Očeva milosrđa i izvor milosti.¹¹

8. Kao što je Isus bio pravi Očev klanjatelj, neka tako i oni nastoje da im molitva i razmatranje budu duša života i rada.¹²

Neka sudjeluju u sakramentalnome životu Crkve, osobito u Euharistiji; i neka se pridruže liturgijskoj molitvi u jednome od oblika koje je Crkva predložila, proživljavajući na taj način iznova otajstvo Kristova života.

9. Djesticu Mariju, poniznu službenicu Gospodnju, koja je bila otvorena za njegovu riječ i za sve njegove poticaje, Franjo je ljubio neizrecivom ljubavlju i proglašio ju je Zaštitnicom i Odvjetnicom svoje obitelji.¹³ Svjetovni franjevci neka joj iskazuju svoju goruću ljubav naslijedovanjem njezine bezuvjetne raspoloživosti srca te pouzdanom i sabranom molitvom.¹⁴

10. Sjedinjeni s otkupiteljskom poslušnosti Isusa, koji je svoju volju položio u Očeve ruke, neka vjerno ispunjavaju dužnosti svoga vlastitog staleža u raznolikim životnim okolnostima¹⁵ i neka slijede siromašnoga i raspetoga Krista, priznavajući ga također i u poteškoćama i u progonstvima.¹⁶

11. Krist, pouzдавajući se u Oca, izabrao je za sebe i za svoju Majku siromašan i ponizan život,¹⁷ ali je ipak pažljivo i s ljubavlju cijenio stvorene stvari; neka isto tako i svjetovni franjevci nastoje tražiti u odcjepljenju i upotrebi ispravan odnos prema zemaljskim dobrima, pojednostavnjujući svoje materijalne potrebe. A onda neka budu svjesni da su po Evanđelju upravitelji dobara danih za djecu Božju.

Tako neka u duhu "Blaženstava" nastoje da im srce bude čisto od svake težnje i pohlepe za posjedovanjem i gospodarenjem, jer su kao "putnici i tuđinci" na putu u Očevu kuću.¹⁸

12. Kao svjedoci budućih dobara i zbog zvanja koje su priglili, dužni su sticati čistoću srca, da tako postanu slobodni za ljubav prema Bogu i braći.¹⁹

13. Kao što Otac u svakome čovjeku gleda lik svoga Sina, Prvorodenoga među mnogom braćom,²⁰ neka tako i svjetovni franjevci prihvaćaju sve ljudе poniznom i prijaznom dušom kao dar Gospodnjи²¹ i sliku Kristovu.

Osjećaj bratstva učinit će da se radosno i spremno izjednačuju sa svim ljudima, osobito s onim najmanjima, kojima će nastojati stvoriti uvjete života dostoje stvorenja koje je Krist otkupio.²²

14. Pozvani su zajedno sa svim ljudima dobre volje na izgrađivanje što bratskijega i evandeoskijega svijeta da bi se ostvarilo Kraljevstvo Božje, svjesni da "svaki onaj koji ide za Kristom, savršenim čovjekom, i sam postaje više čovjek". Neka stoga s punom odgovornošću obavljaju vlastite dužnosti u kršćanskome duhu služenja.²³

15. Neka se svjedočenjem svoga humanog života i hrabrim pothvatima, bilo pojedinačnim bilo zajedničkim, uključe u promicanje pravednosti, osobito na području javnoga života, preuzimajući na sebe, u skladu sa svojom vjerom, i stvarne obvezе.²⁴

16. Rad neka smatraju darom i sudjelovanjem u stvaranju, otkupljenju i služenju ljudskoj zajednici.²⁵

17. U svojoj obitelji neka žive franjevačkim duhom mira, vjernosti i poštivanja života, nastojeći da im to postane znakom svijeta koji je već obnovljen u Kristu.²⁶

Neka osobito oženjeni, proživljavajući milost sakramenta ženidbe, u svijetu svjedoče ljubav kojom Krist ljubi svoju Crkvu. Jednostavnim i otvorenim kršćanskim odgojem neka misle na poziv svakoga člana, neka radosni sa svojom djecom idu svojim ljudskim i duhovnim putem.²⁷

18. Osim toga, neka poštuju i druga stvorenja, živa i neživa, jer "nose pečat Svevišnjega"²⁸; i neka se potruđe da od napasti zlorabe prijeđu na franjevačko poimanje sveopćega bratstva.

19. Kao nositelji mira i svjesni da taj mir treba neprestano izgrađivati, neka pomoću dijaloga pronalaze putove jedinstva i bratske slove, pouzdavajući se u nazočnost božanske klice koja je u čovjeku, kao i preobražajnu moć ljubavi i opreštanja.²⁹

Neka kao vjesnici savršena veselja nastoje u svakoj prigodi drugima donositi radost i nadu.³⁰

Ucijepljeni u Kristovo uskrsnuće, koje daje pravi smisao sestri smrti, neka se smireno pripremaju na konačni susret s Ocem.³¹

6 1Čel 18. 115.

7 Iv 3,16; 10,10; 14,6.

8 AA 30,8.

9 Pavao VI. 19. svibnja 1971. Govor trećorecima III.

10 LG 8; *Unitatis redintegratio* 4; *Paenitemini*, Pream.

11 PO 18.

12 AA 4.

13 2Čel 198

14 LG 67; AA 4,10.

15 LG 41.

16 LG 42,2.

17 2P 5.

18 Rim 8,17; LG 7,5.

19 OP XVI; 1P 69.

20 Rim 8,29.

21 2Čel 85; 2P 26; NPr VII 15.

22 NPr IX 3; Mt 25,40.

23 LG 31; GS 93.

24 AA 14.

25 GS 67,2; NPr VII 4; PPr V 2.

26 Pravilo Leona XIII. 11,8.

27 LG 41,5; AA 30,2.3.

28 1Čel 80; Pjesma brata sunca 4.

29 Pravilo Leona XIII. II 9; TD 14,58.

30 OP XXI; NPr VII 17.

31 GS 78,1-2.